

ΠΑΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΚΚΑ
1198

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΛΟΨΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΑΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2024, ΕΤΟΣ 74^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1039 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Χειροτονία Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου.

ΑΝΑΓΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ 2024

Αριθμός Πρωτ. 3323

Ἐν Ἀθήναις, 02 / 15 – 04 – 2024

*«Προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καὶ ἁγίαν Ἀνάστασιν,
τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδὰμ
ἐπανήλθεν εἰς τὸν Παράδεισον»
(Στιχ. Ἑσπ. Πέμ. γ' ἔβδ. Νηστειῶν)*

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ
Ἀναστάντι.

Φθάσαμε καὶ πάλι
στὸ ἅγιον Πάσχα, στὴν
ἀπερίγραπτη καὶ ἀνέκ-
φραστη χαρὰ γιὰ τὴν
νίκη τῆς Ζωῆς ἐπὶ τοῦ
θανάτου. Γευθήκαμε
καὶ πάλι Μυστηριακὰ
τὴν Οὐράνια Βασιλεία
τοῦ Τρισυποστάτου
Θεοῦ ἡμῶν· ἀπολαύ-
σαμε τὴν θεία δόξα καὶ
ὠραιότητα τοῦ ἐνδόξου
Σώματος τῆς Ἐκκλη-
σίας τοῦ Χριστοῦ, πού
εἶναι ὁ νέος Παράδει-
σος. Χαιρόμαστε τὴν
πνευματικὴ Ἐλευθε-
ρία, τὴν ὁποία μᾶς χα-
ρίζει πλουσιοπάροχα ὁ
Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας
μας στὴν ἀπέραντη
Ἀγαθότητά Του!

Τὸ Πάσχα ἀποτε-
λεῖ ἱστορικὰ τὴν διάβα-
ση τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ
ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς Αἰγύπτου στὴν ἐλευθερία
τῆς γῆς Χαναάν. Ὅμως πνευματικὰ, σύμφωνα
μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, τὸ ἅγιον
Πάσχα ἀποτελεῖ γιὰ τὸν Χριστιανικὸ λαὸ τὴν
μετάβαση ἀπὸ τὰ κάτω στὰ ἄνω, ἀπὸ τὰ γήινα
στὰ οὐράνια, ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν Ζωή (βλ.
Λόγον «Εἰς τὸ Πάσχα»).

Ὁ Απόστολος Παῦλος βεβαιώνει ὅτι «τὸ πά-
σχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς» (Α' Κορ.
5, 7). Τὸ δικό μας Χριστιανικὸ, μυστικὸ, Πάσχα

εἶναι ἡ ἐναλλαγὴ ἀπὸ
τὴν ἐσωτερικὴ δουλεία
στὴν ἐσωτερικὴ ἐλευ-
θερία, ἀπὸ τὴν ἁμαρ-
τία στὴν ἀρετὴ, ἀπὸ
τὸν φόβο στὴν ἀφοβία,
ἀπὸ τὴν γῆ στὸν οὐρα-
νό, ἀπὸ τὸν πνευματικὸ
θάνατο στὴν αἰώνια
ζωή, ἀπὸ τὴν αἰχμαλω-
σία τοῦ διαβόλου στὴν
ἐλευθερία τῶν τέκνων
τοῦ Θεοῦ!

Ὁ Ἀναστάς Κύριός
μας Ἰησοῦς Χριστὸς
μᾶς χάρισε πλέον
ἀνοικτὸ τὸν δρόμο τῆς
σωτηρίας, ὄντας Ἄυτός
ὁ Ἴδιος ἢ «Ὀδὸς» (Ἰω.
14, 6), καὶ ἡ «Θύρα» (Ἰω.
10, 9) πρὸς τὴν αἰώνια
Ζωή. Ἦδη ἐν Χριστῷ
μεταβαίνουμε πνευ-
ματικὰ ἀπὸ τὸ σκοτάδι
τῆς ἁμαρτίας στὸ Φῶς

τῆς Χάριτος μέσα στὴν ψυχὴ μας. Ἐφ' ὅσον
συμβαδίζουμε μὲ τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας,
τὸ Φῶς Του καθοδηγεῖ τὰ βήματά μας, ὥστε νὰ
μὴν σκοντάφουμε (Ἰω. 11, 9-10) σὲ κάθε ἐμπό-
διο πού ἐπαίρεται γιὰ νὰ μᾶς κρύψει τὴν γνώση
τοῦ Χριστοῦ (Β' Κορ. 10, 5).

Ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος μᾶς θυμίζει, ὅτι ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία σημαίνει εἴσοδο, σὰν σὲ μνήμα, στὴν ταπείνωση καὶ στὴν μετάνοια. Ἐκεῖ ὅμως εἶναι πού μᾶς βρίσκει ὁ Χριστός. Καὶ τότε μᾶς ἐγείρει σὲ μυστική ἀνάσταση ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωὴ, πρᾶγμα πού ἀποτελεῖ μετοχὴ στὴν θεία Δόξα Του! (βλ. Κατήχησις 13).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί·

Ὁ Λη ἡ ἀγωνιστικὴ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπέτελεσε ἀκριβῶς τὴν πνευματικὴ μᾶς πορεία καὶ θυσία, προκειμένου νὰ φθάσουμε ἐπάξια στὴν ἁγία Λαμπρά. Ἡ πασχάλια θεία αἴσθησις συναντήσεως καὶ ἐνώσεως μὲ τὸν Παθόντα καὶ Ἐγερθέντα Λυτρωτὴ μᾶς, ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὸ μέτρο τῆς Σαρακοστιανῆς προετοιμασίας μᾶς. Μόνον καθαρθέντες στίς αἰσθήσεις ἄνθρωποι δύνανται νὰ χαροῦν καὶ νὰ βιώσουν τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ καθαρότητα, πού προϋποτίθεται, ἐπέρχεται μὲ νηστεία στὸ σῶμα, ἐγκράτεια στὸ πνεῦμα καὶ δάκρυα μετανοίας στὴν ψυχὴ, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπλανῆ ὀρθόδοξη θεραπευτικὴ παράδοση καὶ ἐμπειρία.

Γιὰ νὰ γίνουμε φωτεινοὶ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, ἄξιοι τῆς θείας λαμπρότητος τοῦ Πάσχα, πρέπει νὰ βγάλουμε ἀπὸ πάνω μᾶς καὶ ἀπὸ μέσα μᾶς «τὸ χιτώνιον τῆς ἀκρασίας», δηλαδὴ τὴν αἰχμαλωσία στὰ πάθη, καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε «τὴν φαίδραν τῆς ἐγκρατείας στολήν», διότι μόνο σὲ αὐτὴ τὴν κατάσταση εὐρισκόμενοι κοινωνοῦμε ἀληθινὰ μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστό.

Καὶ τώρα, πού ἤλθε ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνάπαυση τοῦ Πάσχα, ἡ περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου μὲ τὴν παρηγορία καὶ τὴν πλησμονὴ στὴν κατάλυση τροφῶν, μὴ λησμονήσουμε καὶ μὴν ἀπεμπολήσουμε τὸν μόνον τρόπο ἐγγύτητος καὶ διαμονῆς/παραμονῆς στὸν Θεό: τὴν ἐγκράτεια, τὴν καθαρὴ καρδιά, τὸν φωτεινὸ προσευχόμενο νοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἀληθοῦς πίστεως, μετανοίας καὶ ἀρετῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Ἔθε ἡ Χριστιανικὴ μᾶς κλήσις καὶ ζωὴ νὰ παραμένει πάντοτε ἀναστάσιμη, ζωηφόρος καὶ ἀληθινή, ἕως ὅτου ὁ Ἀναστάς Κύριός μᾶς προσδεχθεῖ καὶ μᾶς στὴν μακαριότητα τῆς ἀναπαύσεως, ἡ ὁποία ἀναμένει δικαίως τοὺς «ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντας» (Ἀποκ. 14, 13)!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
 † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΣΗΣ
 † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
 † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
 † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
 † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

† Ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) ΔΑΝΙΗΛ

† Ὁ Ταλαντίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὁ Ἀστορίας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

**Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου
1ης / 14ης Μαρτίου 2024**

Τὴν Τρίτην, 03/16 Μαρτίου 2024, συνήλθεν εἰς δεκάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑξ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ὁ προγραμματισμὸς τῶν Συνοδικῶν ἐκδηλώσεων Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.
2. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ διαφόρων νομικῶν ζητημάτων καὶ ἐγένετο συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.
3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερά τινα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας

**Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου
3ης / 16 ης Ἀπριλίου 2024**

Τὴν Τρίτην, 03/16 Ἀπριλίου 2024, συνήλθεν εἰς ἑνδεκάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἑτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τῶν Συνοδικῶν ἑορτῶν Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Εἰδικώτερον περὶ τῆς δευτέρας, ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς τελεῖται εἰς τοπικὸν – Μητροπολιτικὸν χαρακτήρα, ἐνῶ ἡ Συνοδικὴ ἐκδήλωσις θὰ τελεῖται κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἑορτασμῶν τοῦ Πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης Ἁγίου Δημητρίου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς πόλεως.
2. Συνεζητήθησαν θέματα λειτουργικῆς εὐταξίας.
3. Ἀπεφασίσθη ἡ παραπομπὴ κληρικοῦ τινὸς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὸ Α΄βάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον.
4. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερά τινα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας

Συνοδικόν Συλλείτουργον Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, 11/24-03-2024, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν Ἀναστήλωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀλλὰ καὶ τὸν Θρίαμβό της κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων, πραγματοποιήθηκε Συνοδικό Συλλείτουργο στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀνδρέου στό Περιστέρι, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου μέ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου.

Στό Κοινωνικό, τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γερόντιος.

Συμμετείχαν ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Γελάσιος, ὁ Αἰδ/τος Πρεσβύτερος π. Ἀλέξιος καὶ ὁ Διάκονος π. Γεώργιος. Ἐψαλλαν ὁ Πρωτοψάλτης τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς κ. Παρασκευᾶς Λεβαντῆς μετὰ τῶν βοηθῶν του.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερά Λιτανεία τῶν Ἁγίων Εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσθησαν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Συνοδική Έκδήλωση Κυριακής τῆς Ὁρθοδοξίας

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, 11/24-3-2024, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Συνοδική Έκδήλωση τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας.

Ἄφου ψάλλθηκε ὁ Β' Κατανυκτικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικου, ἐπηκολούθησε ἡ κεντρική Ὀμιλία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου μὲ θέμα «1924-2024: Τό βαρὺ μας χρέος ἕναν αἰῶνα μετά»

Στὴν Έκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος,

ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, κληρικοί, μοναχοὶ καὶ μοναχαὶ καὶ πλήθος πιστῶν πού κατέκλυσαν τὸν Ναό.

Στόν Ἑσπερινό ἔψαλε χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ κ. Νεκταρίου Κατσίρη.

Τέλος δέ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος ἐξέφρασε εὐχαριστίες στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο γιὰ τὴν ἐμπνευσμένη ὀμιλία του καὶ τοῦ εὐχήθηκε νά ὁμολογεῖ πάντοτε τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας. Ἰδιαιτέρως ὁ Μακαριώτατος προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νά στηρίξουν τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας πού βάλλεται σφοδρῶς σήμερα καὶ νά βοηθήσουν τὰ παδιὰ τους νά παραμείνουν πιστὰ στὴν Ἐκκλησία καὶ στίς παραδόσεις μας κλείνοντας τὰ αὐτιά τους στίς σειρήνες τοῦ κόσμου αὐτοῦ πού ὀδηγεῖ στὴν ἀπώλεια.

1924-2024

Τὸ βαρὺ μαζ χρέος ἕναν αἰῶνα μετὰ

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου
 στὸν Συνοδικὸ ἑορτασμὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας
 Ἱερὸς Καθεδρικός Ναὸς Ἁγίου Ἀθανασίου, 11/24-3-2024

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε
 Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.
 κ. Καλλίνικε,

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ὁσιώτατες Μοναχές,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ,
 ἀρχικά, νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχα-
 ριστίες μου πρὸς τὸν ἐν Τριάδι
 Θεό, ὁ Ὅποιος εὐλόγησε ὥστε
 νὰ συγκεντρωθοῦμε ἀπόψε
 ἐδῶ, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ
 τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ νὰ
 τελέσουμε τὸν Β' Κατανυκτικὸ

Ἐσπερινό, καθὼς καὶ πρὸς τὴν
 Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν ἀνάθεση
 τῆς διακονίας τοῦ λόγου στὴν
 ἐλαχιστότητά μου.

Ξεκινώντας τὴν ὁμιλία μου,
 δανείζομαι τὰ ἱερά λόγια τοῦ
 Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ
 στεντορεῖα τῆ φωνῆ εὐχομαι:

«Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας
 προμάχων, εὐσεβῶν Βασιλέων,
 ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχι-
 ερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων,
 Ὁμολογητῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη!»

Αἰωνία ἡ μνήμη ὅλων ἐκείνων,
 τῶν διαχρονικῶν γνησίων τοῦ
 Χριστοῦ τέκνων, τῶν Ἁγίων
 μας, οἱ ὅποιοι μὲ τὰ στιβαρά
 τους χεῖρα σήκωσαν ὑπεύθυνα

τὸν Σταυρὸ τῆς ὁμολογίας καὶ θυσιάσθηκαν γιὰ νὰ
 διαφυλάξουν ἀκέραιη τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη. Θυσιάσθηκαν ὄχι ἀπὸ πείσμα, ἀλλὰ ἀπὸ ἀδολὴ ἀγάπη. Θυσιάσθηκαν διότι
 γνῶριζαν πολὺ καλά ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ τὴν μόνη ὁδὸ πρὸς τὴν Θέωση, τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, τὸ τζιβαέρι μας,
 τὸ στολίδι τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, ἕνα φῶς, τὸ ὁποῖο λάμπει, φωτίζει καὶ θερμαίνει. Γνῶριζαν ὅτι Ὁρθοδοξία εἶναι ἕνας
 μαγνήτης ὁ ὁποῖος προσελκύει ὅσους διψοῦν γιὰ ἀληθινὴ ζωὴ ἢ γέφυρα πρὸς τὴν σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν
 Θεὸ καὶ τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπο. Γνῶριζαν ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι τὰ ὅσα ὁ Χριστὸς δίδαξε, οἱ Προφῆτες προεῖδαν, οἱ
 Ἀπόστολοι μαρτύρησαν καὶ οἱ Πατέρες παρέλαβαν καὶ μᾶς παρέδωσαν μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὰ μεταλαμπαδεύσουμε στὶς
 ἐπόμενες γενεὲς ἀκέραια, δίχως ἐκπτώσεις.

Αἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι Πατέρες μας καὶ Μητέρες μας! «Ὡσεὶ λέοντες πῦρ πνέοντες» ξεχυθήκατε στὸν
 ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα καὶ ὑποφέρατε καὶ ὑπομείνατε θλίψεις, χλευασμούς, συκοφαντίες, διωγμούς, ἐξορίες, φυ-
 λακίσεις, βασανιστήρια, μέχρι καὶ αὐτὸν ἀκόμη, τὸν μαρτυρικὸ θάνατο. Μεταξὺ δὲ ὅλων αὐτῶν, δὲν σᾶς ἔλειψαν καὶ τὰ
 ἐμπόδια πρὸς τὴν ἐπιδέξια τοποθετοῦσαν στὰ ἔργα σας οἱ δὴθεν συναγωνιστές σας, οἱ ψεύτικοι ἀδελφοί. Ποῦ ὠφέλησαν τὰ
 προσκόμματά τους;

Ἄν, ἀγαπητοὶ μου, δὲν εἶχε ἔρθει ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο, εἰλικρινὰ θὰ ἀναρωτιόμουν ποῦ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ βρεῖ
 τόση δύναμη νὰ ὑπομείνει καὶ νὰ ἐξέλθει νικητὴς ἀπὸ τόσες δυσκολίες. Τώρα, ὅμως, ὅλοι γνῶρίζουμε ὅτι οἱ Ἅγιοί μας,
 ἀντιμέτωποι μὲ ὅλους τοὺς πειρασμούς, δὲν εἶχαν τὰ ὄμματα στραμμένα πρὸς ἄλλο, παρὰ μόνον στὸ σημεῖο ὅπου
 συντελέσθηκε ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ. Ἐβλεπαν Κρεμάμενο ἐπὶ Ξύλου τὸν Δημιουργὸ νὰ
 θυσιάζεται «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας» καὶ ἀντλοῦσαν δύναμη καὶ παρηγοριά γιὰ νὰ σηκώσουν τὸν δικό
 τους Σταυρὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τὸν ἴδιο Σταυρωθέντα Χριστὸ ἀπὸ τὸν Ὅποιο οἱ Ἅγιοι: Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, Βασίλειος
 ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς, Γερμανὸς
 Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, Μεθόδιος Κωνσταντινουπόλεως, Φώτιος Κωνσταντι-
 νουπόλεως, Μάρκος ὁ Εὐγενικός, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ τόσο ἄλλοι λάμβαναν σθένος νὰ προχωρήσουν μαχόμενοι καὶ
 θυσιαζόμενοι, ἀπὸ τὸν ἴδιο Σταυρωθέντα Χριστὸ λάμβαναν σθένος καὶ οἱ μακαριστοὶ προπάτορές μας, αὐτοὶ πρὸς τὸν ἕξου-
 «τῶ καιρῷ ἐκείνῳ», ἕναν αἰῶνα πρὶν. Δὲν ἦταν ἐκεῖνοι τέκνα ἑνὸς ἄλλου, ψεύτικου θεοῦ. Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἦταν καὶ
 στὸν Γολγοθᾶ εἶχαν καὶ αὐτοὶ στραμμένους τοὺς ὀφθαλμούς γιὰ νὰ ἀντέξουν τὰ ὅσα προξένησε ἡ μεγάλη πληγὴ πρὸς ἄνοιξε
 στὴν Ἐκκλησία, ὡς μὴ ὠφείλε, ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια καὶ μία ἡμέρα. Τότε ἦταν, σὰν χθές, πρὸς τὴν 10η Μαρτίου
 ἔγινε 23η, καὶ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας διασπάσθηκε, ἐνῶ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων θριαμβολογοῦσαν

τήν χρονική ακρίβεια του διορθωμένου ημερολογίου, του με άριστίνδην συνόδο επιβληθέντος.

Δέν ξέρω Αν σκέφτομαι λανθασμένα. Ἐντονα προβληματίζομαι. Τί ἤθελε ὁ Χριστός ἀπό ἐμᾶς; Ἦθελε τήν ἀστρονομική ἀκρίβεια τοῦ ημερολογίου, ἢ τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ὁποία προσευχήθηκε με ἀγωνία στόν Κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, λίγη ὥρα πρὶν τήν προδοσία ἀπό τόν δόλιο Ἰούδα; «Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς!» Τί καλὸ θὰ ἦταν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ νὰ εἶχαμε στή σκέψη μας τήν ἐπιθυμία αὐτῆ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἐνότητά μας ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ θὰ ἦταν τὸ δυνατότερο κήρυγμα γιά ὅσους ἀκόμη δέν ἔχουν γνωρίσει τήν ἐνσαρκωμένη ἀλήθεια, τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἴσως με τὸ σκεπτικὸ αὐτὸ νὰ κινήθηκαν πρὶν ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια οἱ θιασῶτες τῆς ημερολογιακῆς μεταρρύθμισης, καθὼς σκόπευαν με τήν ἀλλαγὴ τοῦ ημερολογίου νὰ ἐπιτευχθεῖ «ὁ ταυτόχρονος ἐορτασμός τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν ὑπὸ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν». Βεβαίως, με τήν φράση αὐτῆ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ 1920 τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς Ἐκκλησίαι δέν ἐννοοῦνται μόνο οἱ κατὰ τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ αἰρετικές ομάδες. Ἀσφαλῶς, ἢ ἐν μετανοίᾳ ἐπιστροφή τῶν αἰρετικῶν στήν Ὁρθοδοξία καὶ ἡ ἐνότητα ὅλων ὑπὸ τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ζητούμενο, εἶναι πόθος θεῖος. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁ Χριστὸς γιά αὐτὸ προσευχήθηκε τὴν νύκτα τῆς προδοσίας. Ὡστόσο, γιά νὰ γίνει κάτι τέτοιο, ἀπαιτεῖται ἰσχυρὴ πνευματικὴ κατάσταση καὶ κινήσεις σωστὲς καὶ σύμφωνες με τοὺς Κανόνες τῶν Πατέρων. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ημερολογίου δέν ἦταν κίνηση ἀποτελεσματικὴ, καθὼς ἦταν γνωστὸ ὅτι δέν θὰ τὸ ἀκολουθοῦσαν ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι. Ἀπὸ ὅτι φάνηκε, ἐκεῖνοι πού ἀλλάξαν τὸ ημερολόγιο, ἐνδιαφέρονταν περισσότερο γιά τὴν προσέγγιση τῶν αἰρετικῶν, παρὰ γιά τὴν διατήρηση τῆς κοινωρίας με Ὁρθόδοξους ἀδελφούς. Πῶς τὸ ἐξηγῶ αὐτό; Ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὸν κοινὸ ἐορτασμὸ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ὁρθόδοξους, προτιμήθηκε ὁ κοινὸς ἐορτασμός με τοὺς ἑτεροδόξους. Ἔτσι, ἀκόμη καὶ γιά καλὸ νὰ κινήθηκαν, «τὸ καλὸ, μὴ καλῶς γενόμενο, οὐκ ἐστὶ καλόν».

Οἱ προπάτορές μας, ἄνθρωποι εὐσεβεῖς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπλοί, εἶδαν στήν ἀλλαγὴ τοῦ ημερολογίου σκοπιμότητα. Τόσους αἰῶνες ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀκολουθοῦσε ἓνα ημερολόγιο χωρὶς προβλήματα. Πρὸς τί αὐτὴ ἢ βεβιασμένη ἀλλαγὴ, δίχως τὴν σύγκληση Πανορθόδοξης Συνόδου; Βεβαίως, γιά τοῦ λόγου τὸ ἀληθές, συνεκλήθη τὸ ἀποκληθὲν ἀπὸ κάποιους ὡς «Πανορθόδοξο Συνέδριο». Αὐτὸ δέν συνέβη σὲ σωστὲς βάσεις, καὶ αὐτὸ εἶναι κάτι πού δέν θὰ ἀναλυθεῖ σήμερα. Πρὸς τί, λοιπόν ἡ ημερολογιακὴ ἀλλαγὴ δίχως Πανορθόδοξη συμφωνία; Καὶ μάλιστα, πρὸς τί ἡ ἀλλαγὴ σὲ μία τέτοια ἱστορικὴ συγκυρία; Μετὰ ἀπὸ πεντακόσια χρόνια σκλαβιάς, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποδύναμωση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξαιτίας τῆς Αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους, μετὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον, μετὰ τὴν Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφή, μετὰ τὸν βίαιον ξεριζωμὸ ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων ἀπὸ τίς πατρογονικὲς τοὺς ἐστίες καὶ τὴ σωρηδὸν μεταφορὰ τοὺς στὸ ὑπανάπτυκτο ἑλληνικὸ κράτος, ὑπῆρχε ἄραγε αὐτὴ ἢ πολυτέλεια νὰ ἀσχοληθεῖ ἡ Ἐκκλησία με τὴν διόρθωση τοῦ ημερολογίου, γνωρίζοντας πολὺ καλὰ ὅτι αὐτὸ θὰ δίχαζε; Καὶ ὅλο αὐτὸ γιατί; Μήπως γιά νὰ στραφεῖ πρὸς τὴ Δύση; Ἀκούσαμε στὸ ἄμεσο παρελθὸν ἀπὸ ὑψηλόβαθμα κυβερνητικὰ στελέχη νὰ τονίζουν ὅτι «ἀνήκομεν

εἰς τὴν Δύσην»! Αὐτὰ ἔλεγαν γιά νὰ περάσουν τὸν γνωστὸ νόμον πού ἐσχάτως πέρασαν. Τότε πού τὸ ἀκούγαμε αὐτό, ἄπαντες οἱ εὐσυνείδητοι πατριώτες -ὄχι μόνο ἐμεῖς οἱ τοῦ παλαιῦ ἐορτολογίου- ἀγανακτώσαμε. Μήπως, ὅμως, καὶ οἱ παλαιοὶ τῆς Ἐκκλησίας ταγοὶ συνέβαλαν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, γιά νὰ ἔχουμε αὐτὴ τὴν κατάληξη πρὸς τὴ Δύση;

Αὐτὴ τὴ δυτικοποίηση τῆς Ἐκκλησίας αἰσθάνθηκαν καὶ φοβήθηκαν οἱ ἄγνοοι ἐκεῖνοι ἀγωνιστὲς πού βγήκαν τὴν ἴδια κιόλας ἡμέρα τῆς ἀλλαγῆς καὶ γύριζαν πόλεις καὶ χωριά καταγγέλοντας τὴν προδοσίαν καὶ φωνάζοντας «Μᾶς φραγκέψανε! Μᾶς φραγκέψανε!» Μεταξὺ αὐτῶν -καὶ τὸ καταθέτω ὡς ἱστορικὴ μαρτυρία, καθὼς ὑπῆρέτησα στόν Ἱερό Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Θεβῶν καὶ γνώρισα αὐτήκοους μάρτυρες- ἦταν καὶ πνευματικὰ τέκνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Οἱ Λουκάς Καλατζῆς, Κίμων Στεφανιώτης καὶ Ἀντώνης Σκουῦμας, ὅταν τὸν ἐπισκέφθηκαν τὸ 1918, δύο χρόνια πρὶν τὴν κοίμησή του καὶ τὸν ρώτησαν γιά τὴν φημολογούμενη τότε ἀλλαγὴ τοῦ ημερολογίου, ἔλαβαν τὴν ἐντολή: «Νὰ μείνετε ὅπως εἴστε»!

- Δέσποτα, δέν θὰ ἔχουμε Ἐκκλησίες, τοῦ εἶπαν.
- Ἐκκλησίες νὰ κάνετε τὰ σπίτια σας.
- Δέσποτα, δέν θὰ ἔχουμε Ἱερεῖς, εἶπαν ξανά.
- Ἱερεῖς θὰ στείλει ἡ Παναγία ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὄρος.

Ἔτσι ἀκριβῶς ἐγίνε. Τὰ σπίτια ἐγίναν Ἐκκλησίες καὶ οἱ Ἄγιορείτες συντάχθηκαν με τοὺς εὐσεβεῖς πιστοὺς, τῶν ὁποίων τὸ «ἐγκλημα» ἦταν ὅτι θέλησαν νὰ παραμείνουν ὅπως ἦταν, σταθεροὶ στήν παράδοση. Μέσα σὲ ἓνα βράδυ, ἀγωνιζόμενοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὀνομάσθηκαν χλευαστικῶς «παλιοημερολογίτες» καὶ ἀπέκτησαν τὴν ποιμαντικῶς ἀπαράδεκτη ταμπέλα «σχισματικοί», ἢ, στὰ νεότερα χρόνια, «ἄτακτα μέλη», μόνο καὶ μόνο διότι ἀπλῶς συνέχισαν στήν γραμμὴ πού εἴκοσι αἰῶνες εἶχε χαράξει ἡ Ἐκκλησία. Δέν ἔθεσαν οἱ ἴδιοι ἐαυτοὺς ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Ἡ τότε ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἔθεσε ἀπ' ἔξω καὶ δέν ἔκανε τίποτα γιά νὰ τοὺς ἀγκαλιάσει.

Τὶς τελευταῖες δεκαετίες ἐπιτρέπεται ἐντὸς τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας νὰ λειτουργοῦν Ναοὶ με τὸ παλαιὸ ημερολόγιο. Αὐτὸ ἀποτελεῖ πράξη Οἰκονομίας, σύμφωνα με τὴν ἐκκλησιαστικὴ ὀρολογία. Κάτι τέτοιο, ὅμως, δέν ἦταν ἐξ ἀρχῆς ἀποδεκτό. Προκειμένου νὰ σβῆσει τὸ κραταῖο «Κίνημα τῆς Εὐσεβείας» ἐπελέγη ἡ τακτικὴ τῶν εἰκονομάχων αὐτοκρατορῶν: οἱ διωγμοί.

Ἐνδεχομένως, αὐτὸ ἀκούγεται ὑπερβολικὸ. Δυστυχῶς, ὅμως, δέν εἶναι. Ὅσοι ἐπέλεξαν νὰ μὴν ἀποδεχθοῦν τὸ νέο ημερολόγιο, πράγματι, ὑπέστησαν διωγμούς. Αὐτὸ εἶναι ἓνα μεγάλο κεφάλαιο τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας, γιά τὸ ὅποιο εἴμαστε βέβαιοι πῶς δέν χαίρεται κανεὶς. Τὴν ἱστορία, λοιπόν, δέν μποροῦμε νὰ τὴν διαγράψουμε, οὔτε, δυστυχῶς, νὰ τὴν ἀλλάξουμε. Μποροῦμε, ὅμως, νὰ τὴν ἀφήσουμε νὰ μᾶς διδάξει γιά τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Στὸ σημεῖο αὐτό, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴ ὅλων· καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ νέου. Οὔτε οἱ μὲν νὰ δεχθοῦμε τὴν ἀναφορὰ στοὺς διωγμούς γιά νὰ ἀνακυκλώσουμε τὰ παλαιὰ πάθη, οὔτε οἱ δὲ νὰ θεωρήσουν ὅτι γίνεται προσπάθεια νὰ ἀλειψοῦμε τίς πληγές τοῦ Δεσποτικοῦ Σώματος με «ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον». Ἀντιθέτως, οἱ μὲν νὰ λάβουμε «ὑπόδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας» τοὺς πατέρες καὶ τίς μητέρες μας, οἱ ὁποῖοι με θερμὴ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ὑπέμειναν θλιβερὲς καταστάσεις, ὥστε νὰ μιμηθοῦμε τὸν ζῆλον τοὺς καὶ νὰ τὸν ἀξιοποιήσουμε γιά τὴν πρόοδο τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ δέ, νὰ κατανοήσουν

ὅτι οἱ πρὸ αὐτῶν φέρουν μεγάλο μερίδιο εὐθύνης γιὰ τὴν κατάσταση πού βιώνουμε σήμερα, καθὼς ἐπέτειναν τὴν διάσταση καὶ ὑψωσαν δυσθεώρητα τείχη.

Ἐχω πεῖ ξανά στοὺς παρελθόν ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἔπαθε κάτι χειρότερο ἀπὸ αὐτὸ πού συνέβη στοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς τῆς Ρωσίας, τῆς Ρουμανίας ἢ τῆς Ἀλβανίας τὸν περασμένο αἰώνα. Ἐκεῖ, πολέμησαν τὴν Ἐκκλησία οἱ ἄθεοι, ἐνῶ ἐδῶ, Ὀρθόδοξοι δῶκαν ὁμοδόξους ἀδελφούς. Οἱ πατέρες μας καὶ οἱ μητέρες μας, ἐπειδὴ διατηροῦσαν τὴν ἡμερολογιακὴ παράδοση, ὑφίσταντο συνέπειες· χλευάζονταν ὄχι μόνο μεγάλης ἡλικίας ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μαθητόπουλα, δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπολύονταν, οἱ λειτουργικὲς συνάξεις ἀπαγορεύονταν, δὲν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα γιὰ ἔστω κρυφὸ τακτικὸ ἐκκλησιασμὸ καὶ συμμετοχὴ στὰ Μυστήρια, διότι οἱ Ἱερεῖς ἦταν λίγοι καὶ πολλὲς φορὲς διήνυαν τεράστιες ἀποστάσεις γιὰ νὰ λειτουργήσουν κρυφά. Ἄν τυχόν συλλαμβάνονταν Ἱερεῖς νὰ λειτουργοῦν μὲ τὸ παλαιό, ἀποσχηματίζονταν καὶ φυλακίζονταν. Ἄν ἐντοπίζονταν μυστηριακὲς συνάξεις, διαλύονταν ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς τάξης, κάποτε μὲ τόσο βίαιο τρόπο, ὥστε νὰ ὑπάρχουν καὶ θύματα. Τὸ πλέον γνωστὸ παράδειγμα εἶναι αὐτὸ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης ἀπὸ τὴν Μάνδρα, ἡ ὁποία ἄφησε πίσω τῆς δύο ὄρφανὰ τέκνα. Ἐνδεικτικὴ τῶν περιστάσεων εἶναι μαρτυρία ἐνός ἐκ τῶν κορυφαίων Ἱεραρχῶν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο, ἀστυνομικοί, κατόπιν ἐντολῆς ἐκκλησιαστικῶν προσώπων, εἰσέβαλαν στὸ Μοναστήρι τῆς Κοσμοσώτειρας, ἔκλεψαν πολυτίμητα ἀντικείμενα καὶ ἀφοῦ ἔριξαν κάτω τὸν Ἅγιο Ἄρτο ἀπὸ τὸ Θυσιαστήριο, τὸν ποδοπατοῦσαν. Γιατί ὅλα αὐτά; Πότε στὴν ἱστορία ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε θύτης;

Παρὰ τὰ αὐστηρὰ μέτρα, οἱ πατέρες καὶ οἱ μητέρες μας ἄντεξαν καὶ παρέμειναν σταθεροί. Σὲ αὐτὸ συνέβαλαν, μεταξὺ ἄλλων, θαυμαστὰ σημεῖα πού μέσα στὸν αἰώνα μαρτυρήθηκαν, ὅπως τὸ μέγιστο αὐτῶν, ἡ Γ' ἐμφάνιση τοῦ Σταυροῦ στὸν οὐρανὸ σὲ Ἀγρυπνία γιὰ τὴν Ὑψωση, τὸ ἔτος 1925. Ἄν δὲν εἶχαν μερὲς προσωπικὲς ἐμπειρίες καὶ ἐπαφὲς μὲ αὐτόπτες μάρτυρες, ἴσως νὰ θεωρούσαμε κάποιες ἀφηγήσεις ὑπερβολικὲς ἢ ἐξωπραγματικὲς. Κάτι τέτοιο, ὅμως, δὲν ἰσχύει.

Τὸ συμπέρασμα πού ἐξάγεται γιὰ τὸ ζήτημα τῶν διωγμῶν εἶναι ὅτι, ὄχι μόνο δὲν ὠφέλησαν, ὄχι μόνο δὲν κατόρθωσαν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ ἔφεραν τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὰ ἐπιθυμητά, καθὼς τὸ χάσμα μεγάλωσε καὶ κάθε πιθανότητα προσεγγίσεως ἐλαχιστοποιήθηκε. Οἱ διωγμοὶ ἐξανάγκασαν τὸ «Κίνημα τῆς Εὐσεβείας» νὰ ἐδραιωθεῖ καὶ νὰ κραταιωθεῖ ἀκόμη περισσότερο. Μάλιστα, σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις προκλήθηκε φανατισμὸς.

Καὶ ἐνῶ ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν παράδοση ἐξακολουθοῦσαν νὰ θεωροῦν τὴν καινοτομία ὡς βῆμα γιὰ τὴν στροφὴ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴ Δύση, περίπου εἰκοσιπέντε χρόνια μετὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμως ἐντάχθηκε στὴν λεγόμενη «οἰκουμενικὴ κίνηση» καὶ ἀποτελέσσει ἰδρυτικὸ μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ἐντὸς τῆς Ὀρθοδοξίας ἤρθε στὸ προσκήνιο ἡ αἵρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐπίνοηση ἀνθρώπων ὄχι Θεοφῶρων.

Πρόσφατα ἄκουσα ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, περιορίζεται μόνο στὸν διάλογο. Ὁ δὲ διάλογος αὐτὸς γίνεται

γιὰ νὰ καταστήσει ἡ Ὀρθοδοξία γνωστὸ τὸν θησαυρὸ τὸν ὁποῖο φέρει. Βεβαίως, εἶναι καθήκον μας νὰ καταστήσουμε γνωστὸ σὲ ὅλους τὸν θησαυρὸ τῆς Ὀρθοδοξίας. Αὐτὸ τὸ θεϊκὸ κάλλος μὲ τὸ ὁποῖο εἶναι στολισμένη ἡ Ὀρθοδοξία, δὲν ἀποτελεῖ δικὴ μας ἀποκλειστικότητα, ἀλλὰ πρέπει νὰ μεταδοθεῖ εἰ δυνατόν σὲ ὅλους. Ὡστόσο, καλοπροαίρετα διερωτώμεθα: τόσες δεκαετίες διαλόγων μὲ ἄνθρώπους οἱ ὁποῖοι βρίσκονται στὴν αἵρεση, πόσους ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν προσελκύσει στὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας; Ποιοὶ δέχθηκαν τὴν Ὀρθοδοξία; Ἀπὸ ὅ,τι βλέπουμε τὰ τελευταῖα χρόνια, τὴν Ὀρθοδοξία τὴν γνωρίζουν καὶ τὴν ἀσπάζονται ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν ἐπαφὴ μὲ τέτοιου εἶδους ὁργανώσεις, ἀπὸ μόνοι τους ψάχνουν καὶ βρίσκουν τὴν ἀλήθεια κυρίως μὲ τὸ βίωμα καὶ δευτερευόντως μὲ λόγια.

Ὁ Ναθαναὴλ, ὅπως ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, γνώρισε καὶ πίστεψε στὸν Σωτῆρα Χριστὸ βιωματικά. Ὁ Φίλιππος δὲν τοῦ εἶπε πολλὰ λόγια. Τοῦ εἶπε μόνο «ἔρχου καὶ ἴδε». Ἦρθε, εἶδε τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ πίστεψε. Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἓνας μαγνήτης, ἀνεφέρα στὴν ἀρχή. Ὅταν πλησιάζει ἄνθρώπους, συνομιλεῖ μὲ αὐτοὺς καὶ δὲν τοὺς προσελκύει, σημαίνει ὅτι ἡ δὲν τοὺς προσεγγίζει σωστά, ἢ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν πληροῦν τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ νὰ μαγνητιστοῦν. Ὅσο κοντὰ καὶ ὄση ὥρα καὶ νὰ τοποθετήσεις τὸν μαγνήτη πλάι στὸ πλαστικὸ, τὸ πλαστικὸ ἐκεῖ θὰ μείνει, ἀμετακίνητο.

Βεβαίως, νὰ μιλήσουμε μὲ τοὺς ἄνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔπασαν στὰ δίχτυα τῆς πλάνης ἀπὸ τὸν μισόκαλο τῆς ψυχῆς. ἴσως τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο ἐπιστρέψει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο. Ὅμως, μὴν ξεχνᾶμε: «αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ», μᾶς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Μὴν ὑπάρχει κανεὶς ἀπὸ τοὺς διαδόχους τῶν Ἀποστόλων ἀνώτερος τοῦ Κορυφαίου Παύλου; Ἐδῶ, ὅμως, ὄχι ἀπλῶς δὲν φαίνεται διάθεση παραίτησης, ἀλλὰ συμβαίνουν καὶ συμπροσευχές. Ὅλες δὲ οἱ δράσεις, μὲ τὴν ἐπίκληση τῆς ἀγάπης. Ὅσο ἄγνες καὶ ἂν εἶναι οἱ προθέσεις, διερωτώμεθα: εἶναι ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἐν ἀληθείᾳ; Διαβάζουμε στις Παροιμίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅτι «ὄν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει». Ἡ ἀγάπη παιδεύει, παιδαγωγεῖ, ἐλέγχει καὶ διορθώνει. Ἄν δικούς μας ἄνθρώπους, Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς ἐλέγχουμε ὅταν σφάλλουν, πολὺ περισσότερο δὲν πρέπει νὰ βοηθήσουμε ἐκείνους πού δὲν εἶναι Ὀρθόδοξοι νὰ καταλάβουν τὸ λάθος τους καὶ νὰ τὸ διορθώσουν; Ἡ συμπροσευχὴ μὲ αὐτοὺς σημαίνει νομιμοποίησή τους καὶ ἀποτελεῖ ὑπέρβαση τῶν ὁρίων «ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν». Τότε, λοιπόν, πῶς ἐκεῖνοι θὰ προβληματισθοῦν καὶ θὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ὀρθοδοξία; Μήπως μὲ αὐτὴ τὴν τακτικὴ στὴν πραγματικότητα στερεῖται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἄνθρώπους ἡ πιθανότητα νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ὀρθοδοξία; Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἂν κάποιος δέχεται ὅτι οἱ αἰρετικοὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ στὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας, τότε γιατί σήμερα γιορτάζουμε τὸν θρίαμβο τῆς Ὀρθοδοξίας;

Κλείνοντας τὸ κεφάλαιο αὐτὸ, μὲ συνοχὴ καρδιάς διερωτώμεθα πάλι: πού ὠφέλησε τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἢ συμμετοχὴ στὰ δρώμενα τοῦ οἰκουμενισμοῦ; Ὅχι μόνο δὲν σαγηνεύθηκαν οἱ ἑτεροδόξοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ νέου ἔχουν σκανδαλισθεῖ καὶ ἔχουν ὑψώσει φωνὴ πατερικὴ, φωνὴ προβληματισμοῦ καὶ ἀγωνίας γιὰ τὴν μελλοντικὴ ἐξέλιξη. Δὲν πρέπει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ νὰ δοῦμε μὲ ταπείνωση καὶ διάθεση αὐτοκριτικῆς πῶς θὰ θεραπευθοῦν πρῶτα τὰ ἐσωτερικὰ τραύματα, τὰ τοῦ οἴκου μας;

Θὰ μπορούσαν νὰ εἰπωθοῦν πολλὰ περισσότερα, ὄχι πρὸς κατάκρισιν, ἀλλὰ πρὸς προβληματισμό. Ἄλλωστε,

κατακρίσεις καθ' όλον τὸν αἰῶνα ὑπῆρξαν πολλές, ὡς μὴ ὤφειλαν. Ἔχουμε κουρασθεῖ νὰ ἀκοῦμε γιὰ τὰ οἰκου-
μενιστικὰ δρώμενα καὶ τὰ συναφή. Ἐναν αἰῶνα γράφτη-
καν πολλά περὶ αὐτῶν καὶ τὰ γνωρίζουμε πολὺ καλά. Δὲν
ἔχουμε ἀνάγκη ὑπενθυμίσεως, οὔτε ἐνημερώσεως. Ἔχουμε
ἀνάγκη νὰ γνωρίσουμε καρδιακὰ τὴν Ὁρθοδοξία, νὰ βι-
ώσουμε τὴν τιμιότητα, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀλληλεγγύη, τὴν
ἀδελφосύνη, ἀπεχόμενοι ἀπὸ τὴν ὑστεροβουλία, τὴν ιδιο-
τέλεια, τὸν φθόνο. Αὐτὸ πού δὲν γράφτηκε, οὔτε ἀκούστηκε
ποτέ εἶναι κάποιος συνάνθρωπός μας ὁ ὁποῖος μετεῖχε σὲ
τέτοιου εἶδους δρώμενα, νὰ βλέπει τὸ φωτεινὸ μας παρά-
δειγμα, ἡμῶν τῶν ἀκολουθούντων τὴν Ἱερὰ Παράδοση, νὰ
προβληματίζεται καὶ νὰ ἀπέχει ἐκουσίως ἀπὸ αὐτά. Δὲν
πρέπει νὰ προβληματισθοῦμε; Μήπως, πλέον, πρέπει νὰ
κοιτάξουμε μὲ ἀφοσίωση ὁ καθένας ξεχωριστὰ πῶς θὰ κα-
ταφέρουμε νὰ γίνουμε Φῶς, ὅπως ὁ Χριστὸς μᾶς θέλει, ὥστε
ὅλοι νὰ φωτίζονται καὶ νὰ δοξάζουν ὀρθόδοξα τὸν Οὐράνιο
Πατέρα;

Νωρίτερα ἀνέφερα δύο φορές ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι
μαγνήτης πνευματικὸς πού προσελκύει πρὸς αὐτόν. Ἐμεῖς
ἔχουμε γίνεи μαγνήτες; Ἄν ναι, αὐτὸ ἀποτελεῖ αἰτία χαρᾶς
καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Θεό. Ἄν, ὅμως, ὄχι, τότε αὐτὸ συμ-
βαίνει διότι μάλλον δὲν κατορθώσαμε νὰ βιώσουμε καρ-
διακὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Τὸ ὀρθόδοξο βίωμα εἶναι τὸ ἀλάτι μὲ
τὸ ὁποῖο προσοδίδουμε νοστημὰ ὄχι μόνον στὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ
καὶ στὸ περιβάλλον μας. Τὸ ἀλάτι αὐτὸ εἶναι ἐνεργὸ ὅταν
φροντίζουμε νὰ καλλιεργοῦμε στὴν ψυχὴ μας τοὺς καρπούς
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: τὴν ἀγάπη, τὴν χαρὰ, τὴν εἰρήνη, τὴν
μακροθυμία, τὴν χρηστότητα, τὴν ἀγαθωσύνη, τὴν πίστη,
τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτεια.

Πλήρεις τῶν θείων αὐτῶν δωρεῶν ὑπῆρξαν ἅγια πρόσω-
πα, τὰ ὁποῖα κόσμησαν τὸν Ἱερὸ Ἀγῶνα καὶ μᾶς καλοῦν νὰ
μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμά τους. Οἱ Ἅγιοι: Ἱερώνυμος ὁ ἐν
Πάργηθι, Ἱερώνυμος ὁ ἐν Αἰγίνῃ, Ἰωάννης ὁ νέος Ἐλεήμων,
Ἰωσήφ ὁ ἐκ Δεσφίνης καὶ ἀσφαλῶς Χρυσόστομος ὁ πρῶν
Φλωρίνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, γιὰ τοὺς ὁποῖους καυχώμεθα ἐν
Κυρίῳ, δὲν ὑπῆρξαν φανατικοί. Εἶχαν φροντίσει πρῶτα νὰ
στολισθοῦν μὲ τὴν ἀγιότητα καὶ ὕστερα μὲ τὸν διακριτικὸ,
πλὴν ὅμως δυναμικὸ ἀγῶνα τους κατάφεραν νὰ προβλη-
ματίσουν, νὰ προσελκύσουν ἀνθρώπους στὴν παράδοση,
νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν σεβασμὸ τῶν πάντων καὶ τελικὰ νὰ
προσδώσουν αἴγλη στὸ «Κίνημα τῆς Εὐσεβείας».

Δυστυχῶς, ὅμως, σὲ πολλές περιπτώσεις ἐπιλέχθηκε
νὰ μὴν ἀκολουθηθεῖ τὸ παράδειγμά τους. Κάποτε ὁ ζη-
λωτισμὸς ὑπῆρξε οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, κάποτε ὁ Ἱερὸς Ἀγὼν
ἐθεάθη ὡς ἓνα πεδίο ἀτομικῆς προβολῆς, κάποτε τὰ πάθη
ὑπερίσχυσαν καὶ, τελικὰ ὁ Ἀγῶνας, ὁ Δίκαιος, ὁ Ἅγιος, ὁ
Ἱερὸς, δὲν δικαιώθηκε.

Μὲ θλίψη ἢ μαρτυρική μας Ἐκκλησία βίωσε ἀπὸ τὰ
πρῶτα χρόνια μετὰ τὴν ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμιση ἐσω-
τερικὲς πληγές, βλέποντας τὰ τέκνα τῆς νὰ τὴν ἀποδυνα-
μώνουν, νὰ ἀποκόπτονται ἀπὸ αὐτήν, νὰ ἐπιτελοῦν ἔργο
παράλληλο, ἢ κάποτε πολεμικὸ κατ' αὐτῆς, ἐπωφελοῦμενοι
ἀπὸ τὴν ἀπουσία νομικῆς κάλυψης. Τὰ σχίσματα ἦταν καὶ
ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι τραῦμα ὀδυνηρό. Τὰ θέματα πίστε-
ως ἔπαψαν νὰ ἀποτελοῦν αἰτίες ἀποκοπῆς καὶ τὴν θέση
τους ἔλαβαν καταστάσεις ιδιοτέλειας, προσωπικῶν δια-
φορῶν καὶ, ἐν πάσει περιπτώσει, ἀνάξιε τῶν περιστάσεων.

Ὁ χωρισμὸς εἶναι λυπηρὸς, διότι ὁ ἀγῶνας εἶναι κοινός.
Γίνεται ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς διαφύλαξης τῶν παραδόσεων, γί-
νεται ἀγῶνας κατὰ τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Πρὸς τί, λοιπόν, ὁ

χωρισμὸς;

Απὸ τὴν ἄλλη, οἱ δυσχερεῖς ἐσωτερικὲς καταστάσεις, ὁ
ὑπέμετρος ζήλος πού καταντᾷ δικαστὴς τῆς διακρίσεως,
ἢ ἀσυνδοσία πού κατὰ καιροὺς ἔχει παρατηρηθεῖ, ὁ φθόνος
τοῦ καλοῦ, ἀπέτελεσαν ἐμπόδια στὴν δυνατὴ πρόοδο τοῦ
ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτά, βεβαίως, εἶναι ἀνθρώπινα
πάθη καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ ὑπάρχουν στὸ πνευματικὸ ἱατρεῖο
τῆς Ἐκκλησίας, ἀρκεῖ βέβαια νὰ ὑπάρχει καὶ ἡ διάθεση τῆς
θεραπείας τους· ὄχι ἡ στρατεύσή τους κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.
Μὴν ξεχνοῦμε, ἄλλωστε, ὅτι ὅπως δὲν ἀναπαύεται ὁ Θεὸς
μὲ τὸν οἰκουμενισμό, ἔτσι δὲν ἀναπαύεται καὶ μὲ τὰ προ-
σωπικὰ πάθη, τὴν ιδιοτέλεια, τὴν καχυποψία, τὴν ἀγνωμο-
σύνη. Τί νόημα ἔχει ἓνας ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας σὲ
βάση ἀνορθόδοξη, μὲ δίχως ἀγάπη, δίχως ἀγῶνα γιὰ τὴν
Κάθαρση, τὸν Φωτισμὸ καὶ τὴν Θέωση τῆς ψυχῆς;

Ὁ ἀγῶνας κατὰ τοῦ οἰκουμενισμοῦ δὲν σημαίνει αὐτό-
ματα τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ ἀξίζει νὰ τὸ
προσέξουμε. Ὁ οἰκουμενισμὸς εἶναι ἓνα θέμα ἐξωτερικὸ,
μὲ τὴν ἐννοια ὅτι ἐμεῖς οὐδέποτε ἀναμιχθήκαμε σὲ αὐτόν.
Ἐπάρχουν τόσα ἄλλα, ἐσωτερικὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἀξί-
ζει νὰ ἐργαστοῦμε. Αξίζει νὰ ἐργασθοῦμε ὥστε τὰ παιδιά
μας νὰ ἀγαπήσουν Χριστὸ καὶ νὰ γεμίσουν οἱ Ναοὶ μας μὲ
νέους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ μέλλον Ἐκκλη-
σίας καὶ κοινωνίας. Αξίζει νὰ ἀγωνισθοῦμε νὰ μὴν παρα-
συρθοῦν τὰ παιδιά μας ἀπὸ τίς σειρήνες τοῦ κόσμου, ὅπως
ἔχουμε δεῖ νὰ συμβαίνει πλείστες φορές. Αξίζει νὰ μεταλα-
μπαδεύσουμε στὰ παιδιά μας τὴν ἀληθινὴ Ὁρθοδοξία, τὸ
πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ανοιχτωσίας, ὥστε ὄχι μόνον νὰ
μὴν παρασυρθοῦν στὰ δίχτυα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ σαγη-
νεύσουν ψυχές γιὰ τὸν Χριστό. Αξίζει νὰ ἐργαστοῦμε γιὰ
νὰ ἀναδείξουμε νέους Κληρικούς, μὲ παιδεία, μὲ ἀγάπη
Χριστοῦ, μὲ ζήλο νὰ ἐργασθοῦν στὸ πνευματικὸ χωράφι
τοῦ Κυρίου, ὅπου «ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλί-
γοι». Αξίζει νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ νὰ μὴν μένουν οἱ Ναοὶ μας
ἀλειτούργητοι. Αξίζει νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσου-
με τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πρὸς τὴν
μεγάλῃ μας μάνα, τὴν Ἐκκλησία. Αξίζει νὰ ἐργασθοῦμε
ὥστε νὰ ἀναζωπυρωθεῖ ἡ φλόγα τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας.
Ἄλλοτε τὰ Μοναστήρια μας ἐσφύζαν ἀπὸ ἀφιερωμένες
ψυχές. Τώρα;

Στὴν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει πα-
ρακμή, παρὰ μόνον πρόοδος! Καθῆκον μας νὰ ἐργασθοῦμε
γιὰ τὴν διατήρηση τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἱστορίας μας,
διαδραματίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐνεργὸ ἐθνικὸ ρόλο.
Ἔχουμε τὴ δυνατότητα γιὰ ὅλα αὐτά. Μποροῦμε νὰ ἀνα-
τρέψουμε τὴν κατάσταση μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Μποροῦμε
νὰ σκορπίσουμε Φῶς Χριστοῦ. Ἀρκεῖ νὰ καλλιεργήσουμε
ἀγιοπνευματικὰ τὴν ψυχὴ μας, ἀφήνοντας στὴν ἄκρη τυχόν
προσωπικὰ ἐλαττώματα, καὶ νὰ προχωρήσουμε ἐνωμένοι
καὶ μὲ γνώμονα τὴν ἐνότητα, ἢ ὁποῖα σαλεύθηκε ἀκριβῶς
πρὶν ἑκατὸ χρόνια καὶ μία ἡμέρα.

Εὐχομαι τὴν ἱερὴ αὐτὴ ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, σήμερα
πού ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων
καὶ τὴν εἰρήνευση καὶ τὴν ἐνότητα πού σφραγίσθηκε μετὰ
ἀπὸ 116 χρόνια χωρισμοῦ, τὸν ὁποῖο προκάλεσε ἡ αἵρεση
τῆς εἰκονομαχίας, ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσει, τὰ ἀδύνατα νὰ γί-
νουν δυνατὰ καὶ νὰ δοῦμε τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς
κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο φέρουμε στοὺς ὤμους μας χρέος βαρῦτα-
το. Ἔχουμε καθῆκον νὰ ἐνσκύψουμε μὲ ἀδολεῖα ματιὰ καὶ
πνεῦμα καταλλαγῆς καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπης ὥστε νὰ μὴν
περάσει ἔτσι ἄλλος ἓνας αἰῶνας. Τὸ χρωστᾶμε στὰ λειψάνα
τῶν κεκοιμημένων μας. Τὸ χρωστᾶμε στὰ παιδιά μας.

Τό μεγάλο Μήνυμα καί ή Χειροτονία Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου

Τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 29-02/13-03-2024, ἀμέσως μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, πραγματοποιήθηκε ή Τελετή τοῦ Μεγάλου Μηνύματος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας.

Τήν ἑπομένη, Πέμπτη 1/14-03-2024, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, πραγματοποιήθηκε ή Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου στό Καθολικό τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, μέ τήν παρουσία καί συμμετοχή τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσστόμου, Δημητριάδος κ. Φωτίου, Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, παρουσία Ἱερέων καί τριῶν Διακόνων. Μετά τό πέρασ τῆς Δοξολογίας, ὁ ἑψηφισμένος Ἐπίσκοπος Ἀστορίας κ. Βενέδικτος ἀνέγνωσε ἐνώπιον τῶν Ἀρχιερέων, κλήρου καί λαοῦ, κατά τήν κεκανονι-

σμένην τάξιν, τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἄρχισε ή Θεία Λειτουργία, ὅπου μετά τήν ὁλοκλήρωση τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου καί τήν φήμη τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ἑψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Βενέδικτος ἐκφώνησε τόν χειροτονητήριο λόγο του.

Κατόπι, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Καλλίνικος ἀπηύθυνε πατρικές νοουθεσίες στόν Θεοφιλέστατο ἑψηφισμένο κ. Βενέδικτο.

Περατωθείσης τῆς ὁμιλίας τοῦ Μακαριωτάτου, ἐπιτελέστηκε ή εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Βενεδίκτου.

Μετά δέ τήν ὁλοκλήρωση τῆς τάξεως τῆς χειροτονίας, συνεχίστηκε κανονικά ή Θεία Λειτουργία. Κατά τήν Ἀπόλυση, ὁ Μακαριώτατος, σύμφωνα μέ τήν τάξιν, ἐπέδωσε στόν νεοχειροτονηθέντα Ἐπίσκοπο τήν Μίτρα καί τήν Ποιμαντορική Ράβδο, καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀστορίας κ. Βενέδικτος ἔκανε τήν Ἀπόλυση ἀπό τόν δεσποτικό θρόνο.

Τέλος δέ ὁ νεοχειροτονηθείς Ἐπίσκοπος διένειμε τό ἀντίδωρο σέ ὅλους τοὺς παρισταμένους πιστοὺς δεχόμενος εὐχές γιά καλή διακονία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειμερινή Ποιμαντική Διακονία στην Σουηδία

Στά πρόθυρα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής (16η-21η Φεβρουαρίου 2024 εκ. ήμ.), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός πραγματοποίησε, με τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου και της Ίερας Συνόδου, την τακτική Χειμερινή του Ποιμαντική Επίσκεψη στο Μικρό Ποίμνιο της Έκκλησίας μας στην Σουηδία, ως Τοποτηρητής.

Την προηγούμενη εβδομάδα, με την εulογία του Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου και του Σεβασμ. Τοποτηρητού, ο άραβόφωνος π. Γεώργιος Σάλα Μπουχάους (Shahla Buhaous), Έφημέριος του Ίερού Ναού του Τιμίου Προδρόμου στὸν Βόλο, είχε μεταβεί στην Στοκχόλμη, προκειμένου νὰ συναντήσει και κατηχήση μία ομάδα πιστῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ πατριαρχείου Αντιοχείας, οἱ ὅποιοι ἀπεφάσισαν νὰ προσχωρήσουν στην Γνησία Ὁρθοδοξία. Τὴν Κυριακή τοῦ Τελώνου και Φαρισαίου ἔγιναν δεκτοὶ στην Ἐκκλησία μας και συμμετείχαν στὸ ἱερατικὸ Συλλεΐτουργο τῶν π. Ανδρέου Ὁκερστρομ (Åkerström), π. Στεφάνου Γιάρπενμπεργκ (Jarpenberg) και π. Γεωργίου Σάλα Μπουχάους (Shahla Buhaous).

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ περιελάμβανε Θεΐες Λειτουργίες στην Ίερά Μονή Αγίας Φιλοθέης στην Βίλμπεργκα (Vilberga) (Σάββατο, 18.2.2024 εκ. ήμ.) και στὸν Ίερό Καθεδρικό Ναὸ τῶν Αγίων Κωνσταντίνου και Ἐλένης στην Στοκχόλμη (Κυριακή, 19.2.2024 εκ. ήμ.). Ἐπραγματοποιήθησαν ἐπίσης ἱερατικὴ Σύναξις (Δευτέρα, 20.2.2024 εκ. ήμ.),

Ἐνοριακὴ Σύναξις (Κυριακή, 19.2.2024 εκ. ήμ.), ἐπισκέψεις σὲ Κοιμητήρια γιὰ τὴν τέλεσι Τρισαγίων (Παρασκευή, 17.2.2024 εκ. ήμ.), ὡς και συναντήσεις και ἐξομολογήσεις. Ἡ Ποιμαντικὴ αὐτὴ Ἐπίσκεψις ἀπεδείχθη πολὺ ἐλπιδοφόρος γιὰ τοὺς ἐν Σουηδία Ἀδελφούς μας και τὴν φωτεινὴ μαρτυρία τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας μας στην τόσο ἐκκοσμικευμένη ἐκείνη χώρα.

Πανήγυρις Ίερας Μονῆς Αγίων Θεοδώρων Πάρου

Τὸ Α' Σάββατο τῶν Νηστειῶν, 10/23-03-2024, μνήμη τοῦ διὰ τῶν Κολύβων Θαύματος τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, πανηγύρισε ἡ Ἱστορικὴ Μονὴ Αγίων Θεοδώρων Πάρου, τῆς ὁποίας κτίτωρ ὑπῆρξε ὁ μακαριστὸς λόγιος μοναχὸς π. Μάρκος Χανιώτης.

Τὴν Θεΐα Λειτουργία τέλεσε ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Στυλιανὸς Τομαῆς, ἐνῶ τοὺς ὕμνους τῆς εορτῆς ἀπέδωσε ὁ χορὸς τῶν μοναζουσῶν τῆς Μονῆς.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θεΐας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ Ίερά Λιτανεία τῆς Εἰκόνας τῶν Αγίων πέριξ τῆς Μονῆς παρουσία πλήθους πιστῶν πού προσήλθαν γιὰ νὰ λάβουν τὴν εulογία τῶν Αγίων. Παρόντες ἦταν ὁ Δήμαρχος τοῦ νησιοῦ κ. Κωνσταντῖνος Μπίζας μετά μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τέλος δὲ ἡ ἀδελφότης τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Νυμφοδόρα Μοναχὴ παρέθεσε νησιτίσιμη τράπεζα σὲ ὅλους.

Η Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στό Κογκό

Ἡ μεγάλη ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάσθηκε καί στις Ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας μας στό Κογκό. Μετά τήν Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκαν Λιτανεῖες τῶν ἱερῶν Εἰκόνων στις πόλεις Kananga, Tshikapa καί Mbujimay.

Ὁ Συνοδικός ἐορτασμός τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στήν Θεσσαλονίκη

Μέ λαμπρότητα ἐορτάσθηκε καί φέτος ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, στήν συμπρωτεύουσα τῆς Θεσσαλονίκης, τήν Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 18/31-03-2024.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς τελέσθηκε Ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο στόν Καθεδρικό Ναό Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μέ τήν συμμετοχή τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλίππων καί Μαρωνείας κ. Ἀμβροσίου καί Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καί ἱερέων.

Στό Κοινωνικό ὠμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Τό ἑσπέρας στόν αὐτό Ἱερό Ναό ψάλθηκε ὁ Β' Κατανυκτικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου μέ τήν συμμετοχή κληρικῶν τῶν Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης, Δημητριάδος καί Φιλίππων καί Μαρωνείας.

Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ξεκίνησε ἡ Ἐκδήλωση εἰς τιμήν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἡ ὁποία περιελάμβανε ὕμνους ἀπό τήν Χορωδία τῆς Μητροπόλεως ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Νικολάου Πολύχρου καθώς καί τήν κεντρική Ὀμιλία ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων καί Μαρωνείας κ. Ἀμβροσίου μέ θέμα: «Ἡ εὐχή τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἀπό τήν ἐμφάνισή της ἕως τὰ χρόνια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ».

Τέλος δέ τόν ἐπίλογο τῆς Ἐκδηλώσεως ἔκανε ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Γρηγόριος κάνοντας τίς ἀπαραιτήτες εὐχαριστίες.

Πανηγυρις Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στήν Ἴετνα Καλιφόρνιας

Τήν Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 18/31-03-2024, ἡμέρα ἀφιερωμένη στόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, πανηγύρισε ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονή στήν Ἴετνα Καλιφόρνιας τῶν Η.Π.Α.. Ἐπιτελέστηκε Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἴετνα καί Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου, μέ τήν συμμετοχή τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Πελαγονίας κ. Μαξίμου, Ἱερέων καί Διακόνων. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερά Λιτανεῖα πέριξ τῆς Μονῆς.

Πανηγύρις Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

Φέτος ἡ μεγάλη Θεομητορική Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου συνέπεσε μέ τήν Γ' Κυριακή τῶν Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 25-03/7-04-2024, ὅπου πανηγύρισαν Ναοί καί Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Καλλίνικος μετέβη στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Καραβά Πειραιώς, προσκεκλημένος του οικείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, όπου και προέστη της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας. Συμμετείχαν ο Αιδ/τος Πρεσβύτερος π. Αλέξιος και ο Εφημέριος του Ναού Παν/τος Ιερομόναχος π. Λουκάς.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε στον προαύλειο χώρο του Ναού Έκδήλωση αφιερωμένη στην Έθνική Έπέτειο της 25ης Μαρτίου του 1821. Η Έκδήλωση περιελάμβανε παραδοσιακούς χορούς, θεατρικό καθώς και ποιήματα από τους «Ευαγγελισμού Παίδες», τά παιδιά του Κατηχητικού Σχολείου του Ναού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη του Μ. Έσπερινού της παραμονής και της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας ανήμερα στον πανηγυρίζοντα ομώνυμο Ιερό Ναό στο Πυρί Θηβών.

Στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Καβάλας των ιερών Ακολουθιών προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων και Μαρωνείας κ. Αμβρόσιος, συμπαραστατούμενος υπό του τοπικού Κλήρου.

Στήν πόλη της Λάρισας πανηγύρισε ο Καθεδρικός Ιερός Ναός Ευαγγελιστρίας, όπου των έορταστικων έκδηλώσεων τόσο της παραμονής, του Μ. Έσπερινού και της Ιεράς Λιτανείας, όσο και της κυριωνύμου ημέρας με τον Όρθρο και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος προέστη της πανηγύρεως στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Χαλκίδος, όπου άφ' έσπερας χοροστάτησε στον Μέγα πανηγυρικό Έσπερινό και στην Ιερά Λιτανεία ανά τάς οδούς της πόλεως. Ανήμερα δέ χοροστάτησε στον Όρθρο και έν συνεχεία προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, συμπαραστατούμενος υπό του Εφημερίου του Ναού Αιδ/του π. Νικολάου και του Διακόνου π. Γεωργίου.

Έπίσης, πανηγύρισαν και οι Ιεροί Ναοί Ευαγγελιστρίας Χαϊδαρίου, όπου την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Παν/τος Αρχιμανδρίτης π. Νικηφόρος Νάσσος, Ευαγγελιστρίας Κέρτεζης Καλαβρύτων όπου την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Παν/τος Ιερομόναχος π. Καλλιόπιος, ο ιστορικός Ναός Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ζευγολατιού Κορινθίας (του μακαριστού ιερέως Σπυρίδωνος Μπαχταλιά) όπου την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο έορτάζων Αιδ/τος Πρεσβύτερος π. Ευάγγελος, καθώς και ή Ιερά Μονή Μεγαλόχαρης στον Ωρωπό Αττικής, όπου την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Αιδ/τος Πρεσβύτερος π. Χαράλαμπος μετά του Ιεροδιακόνου π. Αγαπίου.

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν Άγγλία

Τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 25-03/7-04-2024, ὅπου συνέπεσε καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὡς Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ρίτσμοντ Μεγ. Βρετανίας, τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στήν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Βασιλῶρος Ἐδουάρδου Ἀγγλίας, φέρων μάλιστα τὴν Ἀρχιερατικὴ στολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, ἡ ὁποία φυλάσσεται ἐκεῖ.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου

Με λαμπρότητα ἑορτάστηκε τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου, 23-4/6-5-2024, ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου σὲ Ναοὺς καὶ Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη στὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Λιτανεΐα στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Πειραιῶς, ἐνῶ ἀνήμερα τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν ὁμώνυμο Ναὸ στὸ Κερατσίνι

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προεξήρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Λιτανεΐας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Λιουσίων, ἐνῶ στὸν ὁμώνυμο Ναὸ στοὺς Θρακομακεδόνες τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Αἰδ/τος π. Κωνσταντῖνος.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης Θεσσαλονίκης στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ κλήρου, ἐνῶ ἀνήμερα προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Λιτανεΐας στὸν ὁμώνυμο Ναὸ στήν Κατερίνη.

Στὴν Πανύγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο Φαρσάλων προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης.

Ἐπίσης, ἑόρτασαν ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου καὶ Νέστορος στὸ κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης μὲ ἐφημέριο τὸν π. Ραφαὴλ Ἀβραμίδη, ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου στὸ Ἅγιο Πνεῦμα Σερρών, ὅπου λειτούργησε ὁ π. Χρήστος Ζάπριος, ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Καρύστου ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Δωρόθεος, καθὼς καὶ τὰ Παρεκκλήσια Ἁγίου Γεωργίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Πατρῶν ὅπου λειτούργησε ὁ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Συμεὼν καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θρακομακεδόνων, ὅπου λειτούργησε ὁ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Θεόκλητος.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 27-04/10-05-2024, ἑορτὴ τῆς Παναγίας μας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πανηγύρισαν Ναοὶ καὶ Μονεὶ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἄνω Συχαϊνῶν Πατρῶν πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλειτουργοῦ προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου καθὼς καὶ τοῦ τοπικοῦ κλήρου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Μηνᾶ Ἀμφιάλης Πειραιῶς μὲ τὴν συμμετοχὴ ἱερέων.

Στὴν Ἱερά Μονὴ Κοσμοσώτηρος Κρουνερίου Ἀττικῆς στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἀνήμερα δὲ προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου καθὼς καὶ τοῦ κλήρου τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως.

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος Λειτουργῆσε στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ στὸν Ριζόμυλο Βελεστίνου, ὅπου στὸν Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς χοροστάτησε καὶ κήρυξε ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης ἀνήμερα χοροστάτησε, ἔψαλε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸ ἑορτάζον Παρεκκλήσιο τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὸ χωριὸ Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι Λαρίσης, ὅπου τὴν Θ. Λειτουργία τέλεσε ὁ Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης

Ἐπίσης, πανηγύρισαν τὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου Λουτρακίου, ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Ἀβέρκιος, καθὼς καὶ τὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο Ζωοδόχου Πηγῆς στὴν Κάρυσσο, ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Παν/τος Ἱερομόναχος π. Δωρόθεος.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 75ον Τεύχος 1039 Μάρτιος-Απρίλιος 2024. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Διεύθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἑσωτερικὸν ἔτησίαν 15 εὐρώ, Ἐξωτερικὸν 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 - Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA